

gelse, såsom posthuse, pengeinstitutter, forsamlingshuse, biografte, butikker, stormagasiner, restauranter, idrætsanlæg og lign., hvortil almenheden har adgang.

De forhold, som i første række kan komme på tale, er eksterne og interne adgangsveje, herunder krav til gang- og dørbredder, hensigtsmæssig placering af installationer og udformning af rum — herunder toiletter — under hensyntagen til personer med nedsat bevægelses- og orienteringsevne.

Hvor ønskværdige sådanne foranstaltninger end er, må det på den anden side iagttages, at kravene fastsættes under skyldig hensyntagen til byggeriets økonomi, men adskillige forbedringer kan opnås ved forbedret planudformning eller for en beskedent merudgift. Spørgsmålet om kravenes nærmere indhold er taget op til undersøgelse på fællesnordisk basis.

Til nr. 3.

Som omtalt i de almindelige bemærkninger, blev byggelovens vedligeholdelsesbestemmelser i § 44

ændret ved lov nr. 157 af 8. maj 1968. Baggrunden herfor var, at man havde konstateret tilfælde, hvor det havde vist sig, at bygninger, selv om de holdes i en god vedligeholdelsestilstand, kan komme til at frembyde fare, fordi materialer og konstruktioner, som ved opførelsen ansås som tilfredsstillende, er behæftet med farlige mangler.

Ved lovændringen skabtes hjemmel for bygningsmyndigheden til at gribe ind overfor sådanne tilfælde. Endvidere fik boligministeren hjemmel til at påbyde bygningsmyndigheden at foretage eftersyn af sådanne bebyggelser og at meddele ejerne påbud om at foretage de fornødne foranstaltninger.

Københavns magistrat har ønsket tilsvarende bestemmelser optaget i Københavns byggelov, og dennes § 61 foreslås herefter i det hele affattet i overensstemmelse med byggelovens § 44.

I forslaget til den nye affattelse af § 61 er også optaget den i de almindelige bemærkninger omtalte hjemmel til bekæmpelse af partikelforurening fra *eksisterende* oliefyringsanlæg.